

הקדמה

בשמחה ובהודיה לה' הטוב, אנו מגישים לפניכם את הליקוט דנן, אשר בו מובאים דברי הצדיקים וגדולי הדורות, בענין חיזוק מצות כיסוי הראש כרצון הש"י, אשר רבים משתוקקים להרוות צמאונם מדברי הצדיקים הקדושים, בענין קיום מצוה זו כראוי. בפרט בימינו אלה, אשר משפיע הש"י רוח טהרה ממרום, ואנו רואים בחוש את ההתעוררות הנפלאה, אשר נפשות רבות של נשים צדקניות בישראל, מתעוררות ומשתוקקות לחזור ולשוב אל מקור שורש מחצבתם, ונכספות ללכת בדרכי אמותינו הקדושות מדורי דורות, ולקיים את המצוה המיוחדת שלהם, כראוי וכיאות, באופן שיביא נחת רוח לבורא יתברך שמו.

"הכתר והכבוד לחי עולמים"

שם הספר "הכתר והכבוד לחי עולמים", ניתן כדי לעורר את לבנו על תכלית כל עבודתינו בעולמינו, לכבד את רצון בוראינו, ולקיים את מצותיו הקדושים באופן הראוי והמכובד ביותר. וכמו שאמרו חז"ל (מדרש תנחומא ויגש אות ו') "אמר רבי שמעון בן יוחאי, **אמר הקדוש ברוך הוא לישראל: היו מכבדין את המצוות שהן שלוחי, ושלוחו של אדם כמותו. אם כבדת אותן, כאילו לי כבדתני**".

ואכן כל אחד מבין בעצמו, שהאופן שבו נכבד כראוי את מצות כיסוי השיער ברשות הרבים, יוכל להיעשות כאשר נכסה את השיער עם מטפחת כראוי, ולא יראה על ראשינו שום מראה שיש בו דמיון לשיער, מפני שאבינו שבשמים גילה לנו בתורתו, שרצונו וחפצו הקדוש הוא: שנכסה ונסתיר את מראה השיער, בכל פעם שנצא לרשות הרבים. ולכן כל אחד מבין שלא נוכל לקיים את רצונו זה באופן מכובד, על ידי שנחפש את הדבר שנראה כמראה השיער, ועמו נכסה את השיער.

ולכן - גם בלא להיכנס לחלק ההלכתי שבזה, כל נשמה מישראל החפיצה ומשתוקקת לכבד את מצות בוראה, מבינה מאליה כיצד צריכה להיראות צורת קיום מצות כיסוי מראה השיער כתיקונה, באופן הראוי והמכובד.

וכך הם דברי מרן ה"חפץ חיים" זי"ע, שכתב בתחילת הקונטרס "כבוד שמים", וזה לשונו הקדוש: "הנה **כבוד נקרא, כשהאדם מחבב מצותיו של הקדוש ברוך הוא ונזהר בהן, שבזה הוא מכבד להקדוש ברוך הוא**". עכלה"ק. ומביא בדבריו את לשון המדרש תנחומא הנ"ל, אשר הקדוש ברוך הוא מבקש מבני ישראל, "היו מכבדין את המצות שהן שלוחי, ושלוחו של אדם כמותו, אם כבדתן אותן, כאילו לי כבדתני".

ואכן זהו ה"כתר" הנפלא, שמגישות נשות ישראל לפניו יתברך, כאשר הם מקדשות שם שמים בשמחה ובגאון, ומכסות את ראשם בכתר הצניעות כאמותינו הקדושות. ועל ידי זה הם יזכו שמשמים יכתירו את נשמתם בגן עדן, ב"כתר" הנפלא הזה, ויוכלו להתענג ולשמוח עבור זכיה זו לנצח נצחים, כי רק שם יוכל כל אחד לחזות את גודל השכר העצום, של כל השתדלות וכל טירחה ויגיעה, שהשתדלו והתייגעו לקיים מצוה קדושה זו בהיותם בעולם הזה.

קיום מצוה זו כתיקונה, מעורר שמחה בכל העולמות

בתיבות "לחי עולמים", רמזנו את אחת מהעצות והאופנים, אשר על ידם נזכה לקיים מצוה זו כרצונו יתברך, בלא פחד מהמלעיגים השונים, והיא: על ידי שזכור היטב, את גודל הנחת רוח שזוכים לעשות לפני אבינו שבשמים, אשר מתפאר לפני כל המלאכים ושרפים, ולפני כל הברואים אשר בכל ה"עולמות" העליונים, באומרו, ראו והביטו על בני חביבי, הנמצאים בעולם השפל והנמוך הלזה, בזמנים שפלים של עקבתא דמשיחא, אשר אין שואל ואין דורש ואין מבקש, ועם כל זאת הם משתוקקים וחפצים ומתייגעים לעשות את רצון קונם, והם מתחזקים בכל עוז, ומוסרים כל כבודם והרגלם, כדי לעשות נחת רוח לבורא כל העולמים. אשר על ידי כל השתדלות ויגיעה קטנה בזה, זוכים לפעול שמחה עצומה

בכל ה"עולמות", בראותם את גודל אהבת ותשוקת בניו חביביו של קודשא בריך הוא, המתייגעים ומשתדלים לכבד את מצותיו הקדושים, בכל מחיר, ובכל מצב.

וכאשר נזכור ונאיר בנפשינו, שהדבר היחיד שנשאר לנו לעולמי עד, הוא רק ההשתדלות והיגיעה לקיים את רצון בוראינו, בלא פשרות, ובלא התחמקויות, על ידי זה נוכל להתחזק על כל פיתויי היצר, ונשמח בכל עוז להתגבר על כל ההעלמות השונים המונעים אותנו מלכבד את רצונו יתברך כראוי. כי רק ההשתדלות והיגיעה לעשות את רצון הבורא יתברך החי לעולמי עולמים, היא קיימת ועומדת לזכות של האדם לעולמי עד.

התנצלות

היות והספר נלקט על ידי אברכים שונים, שכל אחד ליקט מדברי רבותיו הקדושים, והיו כמה אברכים שהקדימו לדברי הצדיקים, מעט משבחיהם וגדולתם, למען ידעון כיצד יש להתייחס אל כל דיבוריהם בחרדת קודש. ואכן בתחילה ביקשנו שיהיו דברים אלו מסודרים לפני כל אחד מגדולי הדורות המוזכרים בספר זה, אך היות והיו אחרים שנמנעו מלהוסיף זאת, מחמת הטעמים שנראו להם, על כן השארנו את הדברים כפי שקיבלנו אותם, ולא השמטנו את מה שכבר נכתב עבורינו, וברצות הש"י נקוה ונשלים את החסר במהדורות הבאות אי"ה.

כמו כן כאשר היו אגרות אשר חתומים עליהם כמה מצדיקי וגדולי הדורות, סידרנו את הדברים אצל כל אחד ואחד בפני עצמו, כדי שיהיה מסודר לכל תלמיד וחסיד, כל דברי רבותיו שאמרו וכתבו בענין זה, לכן חזרנו עליהם שוב, כדי שיהיו מסודרים במקום אחד, ואז יוכל לראות לפניו את דעת קדשם באופן ברור ומסודר.

"דבר אשר תוכל לקיימו!"

ידועים דברי הרמב"ן שכותב באגרתו, "וכאשר תקום מן הספר, תחפש באשר למדת, אם יש בו דבר אשר תוכל לקיימו". ואכן לצורך קיום דבריו

הקדושים הללו, יחדנו מאמר מיוחד בסוף הספר, אשר בו נפרט בעזהש"ית, את כל הדברים אשר יכולים לקבל מהם תועלת וחיזוק בעשיית רצון הבורא, על ידי הקריאה בספר זה.

אך זאת ברצונינו להדגיש בהקדמתנו זאת, היות ובדרך כלל, כל בעל נפש, כאשר הוא נתקל בענין המצריך תיקון וחיזוק, אזי היצר מתעטף באיצטלא דמצוה, אשר על ידה הוא מכניס רפיון וחולשה בכל החשק והרצון לברר את הדבר ולהתעורר לתיקונו, מפני שהוא מפתה את האדם באומרו, הרי ידוע לך שכל תכלית הלימוד הוא רק כדי לקיים, ואם כן הרי אתה יודע שענין זה איננו בשליטתך, וממילא אין זה בידך לקיימו, על כן עדיף שלא תלמד אותו כלל, ולא תיכנס לענין זה כלל.

אבל הרמב"ן הקדוש דייק בלשונו הזהב, וכתב "וכאשר תקום מן הספר, תחפש באשר למדת, אם יש בו דבר אשר תוכל לקיימו", ובזה הוא מרמז לנו, שגם כשלומדים ענינים שנראים לנו שאין הם "למעשה" עבורינו, כי נדמה לנו שאין בידינו לקיים אותם, אף על פי כן "תחפש" באשר למדת, אפילו אם לא תוכל לקיים את כל מה שלמדת, אבל אולי "יש בו דבר", אפילו רק דבר אחד, ופרט אחד, "אשר תוכל לקיימו".

ולענינינו, כדאי עבורינו כל היגיעה בכתיבת הספר ועריכתו, בשביל שיהודי אחד ימנע מלומר לזולתו, אפילו רק דיבור אחד המכניס רפיון בקיום מצוה זו כרצון הש"י, אשר מי יכול לשער ולתאר גודל הזכיה להינצל מעון חמור ונורא כזה, שהרי אפשר להיכלל על ידו בעון המחטיא את הרבים, אשר עונשו נורא עד למאד, כנפסק ברמב"ם שאין מספיקין בידו לעשות תשובה, וכידוע מענינו של ירבעם בן נבט הש"י ישמרנו ויצילנו. אשר ענין זה עלול להיעשות אפילו על ידי דיבור אחר של זלזול ורפיון, שנפלט מהפה, ואפילו שלא בפניו, רק בתוך שיחה הנאמרת בקשר למי שזוכה לקיים מצות כיסוי הראש כרצון הש"י כראוי. ולפעמים אף בלא שום דיבור, עלולים להיכשל בחטא נורא זה, כאשר נמנעים מלהראות פנים מאירות ומעריכות לזולת, וכידוע מאמר צדיקים זי"ע, על הפסוק "כי באפם הרגו איש", שבעקימת האף עלולים להרוג איש רחמנא לצלן. - ואילו יזכה אדם אחד על ידי הקריאה בספר זה, להימנע מדיבור אחד של רפיון וזלזול בענין קיום מצוה קדושה זו כראוי, אזי הוא ניצל על

ידי זה מדבר נורא עד למאד, ועבור זה לבד כדאי כל יגיעתינו, כל ימי חיינו.

ועל אחת כמה וכמה, כדאית יגיעתינו, באם יהודי אחד יזכה להתעורר על ידי ספר זה, לחזק ולעודד את זולתו, לשמוח בקיום מצוה זו כראוי, אפילו אם הוא בעצמו עדיין לא זכה לקיים מצוה זו כרצון הש"י, אבל על ידי הקריאה בספר, הוא יזכה לומר דיבור אחד של שבח לחבירו, אשר זיכהו הש"י לקיים מצוה זו כראוי. אזי בוודאי ובוודאי שהכל כדאי בשביל דיבור אחד כזה, שהרי מי יכול לשער ולתאר את גודל הזכות ועוצם השכר שאפשר להרויח מדיבור אחד של עידוד וחזוק, שמעודדים את הזולת בקיום רצון הבורא בשלימות, וכמה שמחה של מצוה וגאווה דקדושה, אפשר להפיח ולהאיר בלב הזולת, על ידי מחמאה קצרה אחת, הנאמרת בפנים מאירות ושמחות, אשר אין לנו מושג עד היכן אפשר לזכות על ידי זה, לרומם ולחזק את הזולת ברוחניות ובגשמיות, ובוודאי אין לשער ואין לתאר גודל הזכיה שמרוויח המעודד לעצמו בזה ובבא לדורי דורות.

וכמו שמובא בזוהר הקדוש, שכשם שיש תביעה בשמים על כל מילה שלא היתה ראויה להיאמר, כך ידרשו בשמים על כל מילה שהיתה ראויה להיאמר, ונמנעו מלהוציאה מן הפה. ומכיון שגילו לנו חז"ל הקדושים, שמידה טובה מרובה, אם כן אין לשער גודל השכר שיזכו להרויח, על ידי כל מילה של עידוד, שיעודדו את הזולת בקיום רצון הש"י בשמחה, על ידי הקריאה בספר זה. [נראה עוד דברים נפלאים בענין זה בסוף ספרנו, במאמר "וכאשר תקום מן הספר", בחלק הראשון אות ב'].

העצה לזכות לניסים ונפלאות למעלה מדרך הטבע

ונסיים בדברי מרן הגאון הגדול רבי שלמה זלמן אויערבאך זצוק"ל, שנאמרו על ידי בנו הגאון רבי עזריאל שליט"א, [נדפס בספר הזכרון "כנסת עזרא", חלק ב' עמוד תרע"ז], "כתוב שתרי"ג מצוות הם כנגד רמ"ח אברים ושס"ה גידים, וכל מצוה מתקנת את האבר שלה, ומזה נשפע קיום כל האדם, [שהוא עולם קטן כידוע]. ועל דרך זה גם כל קיום העולם יונק מהמצות. והניסים באים על ידי זה שמוסיפים יותר מהחיוב, ומרבים

מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצוק"ל
"הנסים באים על ידי זה שמוסיפים יותר מהחיוב, ומרבים בהידור
מצוה שהוא יותר מהמצוה, בזכות זה מן השמים עושים נסים!"

בהידור מצוה שהוא יותר מהמצוה, בזכות זה גם בשמים עושים ניסים, שהם יותר מסתם קיום העולם".

יעזרנו השם יתברך בזכות כל השתדלות להתחזק בקיום מצוה זו כרצון הש"י בשלימות, שיתגלו ויושפעו עלינו חסדי הש"י, בימים גדולים אלה, אשר הכלל והפרט מצפים לרחמי שמים מרובים, וכפי שאנו רואים בדברים ברורים אלו, שבזכות ההוספה בקיום המצות יותר מהחיוב, זוכים להתגלות נסים ונפלאות, [ממילא אפילו לפי אלה שסוברים, שמדובר רק בהידור בקיום מצות כיסוי הראש, אם כן בזכות זה זוכים להנהגה של ניסים, ומי אינו זקוק בימינו, שמן השמים יגנו עליו באופן של ניסים].

וכך הבאנו בספרנו, מדברי כ"ק מרן הגה"צ רבי בנימין ראבינוביץ זצוק"ל, שאמר, שכל הוספה בכיסוי הראש בצניעות, כאשר קשה לאדם לשנות את הרגלו ודרכו, והוא נצרך לחיזוק מיוחד כדי להתגבר על הבושה וההרגל, משפיעה ישועות והצלחות מרובות למעלה מדרך הטבע. וכגון, כל מי שמסירה את ה"פריזעט", או ה"שפיצל", ומתחילה ללכת רק עם מטפחת. כפי שאחזו שזהו חיוב גמור על פי הלכה, לכסות את הראש עם מטפחת כראוי, והיה מעודד ומחזק את נשות ישראל, להתגבר על כל המלעיגים מבחוץ ומבפנים, באומרו שעל ידי זה יכול כל אחד לזכות לישועות מרובות למעלה מדרך הטבע. [ויסוד הדברים מבואר בראשית חכמה שער האהבה, פרק ח' אות ו'].

כן יזכנו הש"י, לעשות רצונו כראוי, מתוך שמחה וטוב לבב, לכבד את מצוותיו, ולשמור עליהם מכל משמר, ובזכות זה נזכה כולנו לשמירה עליונה ברוחניות ובגשמיות, לאורך ימים ושנים טובות אכ"ר.

בתפלה ובציפיה לזכות ליטול חלק בהתעוררות הנפלאה של נשות ישראל, המתחזקות לעשות רצון אביהם שבשמים, מתוך שמחה של מצוה.

מערכת

"הכתר והכבוד לחי עולמים"

ת. ד. 5252

ירושלים

הקדמה

בשמחה ובהודיה לה' הטוב, אנו מגישים לפניכם את הליקוט דנן, אשר בו מובאים דברי הצדיקים וגדולי הדורות, בענין חיזוק מצות כיסוי הראש כרצון הש"י, אשר רבים משתוקקים להרוות צמאונם מדברי הצדיקים הקדושים, בענין קיום מצוה זו כראוי. בפרט בימינו אלה, אשר משפיע הש"י רוח טהרה ממרום, ואנו רואים בחוש את ההתעוררות הנפלאה, אשר נפשות רבות של נשים צדקניות בישראל, מתעוררות ומשתוקקות לחזור ולשוב אל מקור שורש מחצבתם, ונכספות ללכת בדרכי אמותינו הקדושות מדורי דורות, ולקיים את המצוה המיוחדת שלהם, כראוי וכיאות, באופן שיביא נחת רוח לבורא יתברך שמו.

A

"הכתר והכבוד לחי עולמים"

שם הספר "הכתר והכבוד לחי עולמים", ניתן כדי לעורר את לבנו על תכלית כל עבודתינו בעולמינו, לכבד את רצון בוראינו, ולקיים את מצותיו הקדושים באופן הראוי והמכובד ביותר. וכמו שאמרו חז"ל (מדרש תנחומא ויגש אות ו') "אמר רבי שמעון בן יוחאי, **אמר הקדוש ברוך הוא לישראל: היו מכבדין את המצוות שהן שלוחי, ושלוcho של אדם כמותו. אם כבדת אותן, כאילו לי כבדתני**".

ואכן כל אחד מבין בעצמו, שהאופן שבו נכבד כראוי את מצות כיסוי השיער ברשות הרבים, יוכל להיעשות כאשר נכסה את השיער עם מטפחת כראוי, ולא יראה על ראשינו שום מראה שיש בו דמיון לשיער, מפני שאבינו שבשמים גילה לנו בתורתו, שרצונו וחפצו הקדוש הוא: שנכסה ונסתיר את מראה השיער, בכל פעם שנצא לרשות הרבים. ולכן כל אחד מבין שלא נוכל לקיים את רצונו זה באופן מכובד, על ידי שנחפש את הדבר שנראה כמראה השיער, ועמו נכסה את השיער.

ולכן - גם בלא להיכנס לחלק ההלכתי שבזה, כל נשמה מישראל החפיצה ומשתוקקת לכבד את מצות בוראה, מבינה מאליה כיצד צריכה להיראות צורת קיום מצות כיסוי מראה השיער כתיקונה, באופן הראוי והמכובד.

וכך הם דברי מרן ה"חפץ חיים" זי"ע, שכתב בתחילת הקונטרס "כבוד שמים", וזה לשונו הקדוש: "הנה **כבוד נקרא, כשהאדם מחבב מצותיו של הקדוש ברוך הוא ונזהר בהן, שבזה הוא מכבד להקדוש ברוך הוא**". עכלה"ק. ומביא בדבריו את לשון המדרש תנחומא הנ"ל, אשר הקדוש ברוך הוא מבקש מבני ישראל, "היו מכבדין את המצות שהן שלוחי, ושלוחו של אדם כמותו, אם כבדתן אותן, כאילו לי כבדתני".

ואכן זהו ה"כתר" הנפלא, שמגישות נשות ישראל לפניו יתברך, כאשר הם מקדשות שם שמים בשמחה ובגאון, ומכסות את ראשם בכתר הצניעות כאמותינו הקדושות. ועל ידי זה הם יזכו שמשמים יכתירו את נשמתם בגן עדן, ב"כתר" הנפלא הזה, ויוכלו להתענג ולשמוח עבור זכיה זו לנצח נצחים, כי רק שם יוכל כל אחד לחזות את גודל השכר העצום, של כל השתדלות וכל טירחה ויגיעה, שהשתדלו והתייגעו לקיים מצוה קדושה זו בהיותם בעולם הזה.

A

קיום מצוה זו כתיקונה, מעורר שמחה בכל העולמות

בתיבות "לחי עולמים", רמזנו את אחת מהעצות והאופנים, אשר על ידם נזכה לקיים מצוה זו כרצונו יתברך, בלא פחד מהמלעיגים השונים, והיא: על ידי שזכור היטב, את גודל הנחת רוח שזוכים לעשות לפני אבינו שבשמים, אשר מתפאר לפני כל המלאכים ושרפים, ולפני כל הברואים אשר בכל ה"עולמות" העליונים, באומרו, ראו והביטו על בני חביבי, הנמצאים בעולם השפל והנמוך הלזה, בזמנים שפלים של עקבתא דמשיחא, אשר אין שואל ואין דורש ואין מבקש, ועם כל זאת הם משתוקקים וחפצים ומתייגעים לעשות את רצון קונם, והם מתחזקים בכל עוז, ומוסרים כל כבודם והרגלם, כדי לעשות נחת רוח לבורא כל העולמים. אשר על ידי כל השתדלות ויגיעה קטנה בזה, זוכים לפעול שמחה עצומה

בכל ה"עולמות", בראותם את גודל אהבת ותשוקת בניו חביביו של קודשא בריך הוא, המתייגעים ומשתדלים לכבד את מצותיו הקדושים, בכל מחיר, ובכל מצב.

וכאשר נזכור ונאיר בנפשינו, שהדבר היחיד שנשאר לנו לעולמי עד, הוא רק ההשתדלות והיגיעה לקיים את רצון בוראינו, בלא פשרות, ובלא התחמקויות, על ידי זה נוכל להתחזק על כל פיתויי היצר, ונשמח בכל עוז להתגבר על כל ההעלמות השונים המונעים אותנו מלכבד את רצונו יתברך כראוי. כי רק ההשתדלות והיגיעה לעשות את רצון הבורא יתברך החי לעולמי עולמים, היא קיימת ועומדת לזכות של האדם לעולמי עד.

A

התנצלות

היות והספר נלקט על ידי אברכים שונים, שכל אחד ליקט מדברי רבותיו הקדושים, והיו כמה אברכים שהקדימו לדברי הצדיקים, מעט משבחיהם וגדולתם, למען ידעון כיצד יש להתייחס אל כל דיבוריהם בחרדת קודש. ואכן בתחילה ביקשנו שיהיו דברים אלו מסודרים לפני כל אחד מגדולי הדורות המוזכרים בספר זה, אך היות והיו אחרים שנמנעו מלהוסיף זאת, מחמת הטעמים שנראו להם, על כן השארנו את הדברים כפי שקיבלנו אותם, ולא השמטנו את מה שכבר נכתב עבורינו, וברצות הש"י נקוה ונשלים את החסר במהדורות הבאות אי"ה.

כמו כן כאשר היו אגרות אשר חתומים עליהם כמה מצדיקי וגדולי הדורות, סידרנו את הדברים אצל כל אחד ואחד בפני עצמו, כדי שיהיה מסודר לכל תלמיד וחסיד, כל דברי רבותיו שאמרו וכתבו בענין זה, לכן חזרנו עליהם שוב, כדי שיהיו מסודרים במקום אחד, ואז יוכל לראות לפניו את דעת קדשם באופן ברור ומסודר.

A

"דבר אשר תוכל לקיימו!"

ידועים דברי הרמב"ן שכותב באגרתו, "וכאשר תקום מן הספר, תחפש באשר למדת, אם יש בו דבר אשר תוכל לקיימו". ואכן לצורך קיום דבריו

הקדושים הללו, יחדנו מאמר מיוחד בסוף הספר, אשר בו נפרט בעזהש"ית, את כל הדברים אשר יכולים לקבל מהם תועלת וחיזוק בעשיית רצון הבורא, על ידי הקריאה בספר זה.

אך זאת ברצונינו להדגיש בהקדמתנו זאת, היות ובדרך כלל, כל בעל נפש, כאשר הוא נתקל בענין המצריך תיקון וחיזוק, אזי היצר מתעטף באיצטלא דמצוה, אשר על ידה הוא מכניס רפיון וחולשה בכל החשק והרצון לברר את הדבר ולהתעורר לתיקונו, מפני שהוא מפתה את האדם באומרו, הרי ידוע לך שכל תכלית הלימוד הוא רק כדי לקיים, ואם כן הרי אתה יודע שענין זה איננו בשליטתך, וממילא אין זה בידך לקיימו, על כן עדיף שלא תלמד אותו כלל, ולא תיכנס לענין זה כלל.

אבל הרמב"ן הקדוש דייק בלשונו הזהב, וכתב "וכאשר תקום מן הספר, תחפש באשר למדת, אם יש בו דבר אשר תוכל לקיימו", ובזה הוא מרמז לנו, שגם כשלומדים ענינים שנראים לנו שאין הם "למעשה" עבורינו, כי נדמה לנו שאין בידינו לקיים אותם, אף על פי כן "תחפש" באשר למדת, אפילו אם לא תוכל לקיים את כל מה שלמדת, אבל אולי "יש בו דבר", אפילו רק דבר אחד, ופרט אחד, "אשר תוכל לקיימו".

ולענינינו, כדאי עבורינו כל היגיעה בכתיבת הספר ועריכתו, בשביל שיהודי אחד ימנע מלומר לזולתו, אפילו רק דיבור אחד המכניס רפיון בקיום מצוה זו כרצון הש"י, אשר מי יכול לשער ולתאר גודל הזכיה להינצל מעון חמור ונורא כזה, שהרי אפשר להיכלל על ידו בעון המחטיא את הרבים, אשר עונשו נורא עד למאד, כנפסק ברמב"ם שאין מספיקין בידו לעשות תשובה, וכידוע מענינו של ירבעם בן נבט הש"י ישמרנו ויצילנו. אשר ענין זה עלול להיעשות אפילו על ידי דיבור אחר של זלזול ורפיון, שנפלט מהפה, ואפילו שלא בפניו, רק בתוך שיחה הנאמרת בקשר למי שזוכה לקיים מצות כיסוי הראש כרצון הש"י כראוי. ולפעמים אף בלא שום דיבור, עלולים להיכשל בחטא נורא זה, כאשר נמנעים מלהראות פנים מאירות ומעריכות לזולת, וכידוע מאמר צדיקים זי"ע, על הפסוק "כי באפם הרגו איש", שבעקימת האף עלולים להרוג איש רחמנא לצלן. - ואילו יזכה אדם אחד על ידי הקריאה בספר זה, להימנע מדיבור אחד של רפיון וזלזול בענין קיום מצוה קדושה זו כראוי, אזי הוא ניצל על

ידי זה מדבר נורא עד למאד, ועבור זה לבד כדאי כל יגיעתינו, כל ימי חיינו.

ועל אחת כמה וכמה, כדאית יגיעתינו, באם יהודי אחד יזכה להתעורר על ידי ספר זה, לחזק ולעודד את זולתו, לשמוח בקיום מצוה זו כראוי, אפילו אם הוא בעצמו עדיין לא זכה לקיים מצוה זו כרצון הש"י, אבל על ידי הקריאה בספר, הוא יזכה לומר דיבור אחד של שבח לחבירו, אשר זיכהו הש"י לקיים מצוה זו כראוי. אזי בוודאי ובוודאי שהכל כדאי בשביל דיבור אחד כזה, שהרי מי יכול לשער ולתאר את גודל הזכות ועוצם השכר שאפשר להרויח מדיבור אחד של עידוד וחיזוק, שמעודדים את הזולת בקיום רצון הבורא בשלימות, וכמה שמחה של מצוה וגאווה דקדושה, אפשר להפיח ולהאיר בלב הזולת, על ידי מחמאה קצרה אחת, הנאמרת בפנים מאירות ושמחות, אשר אין לנו מושג עד היכן אפשר לזכות על ידי זה, לרומם ולחזק את הזולת ברוחניות ובגשמיות, ובוודאי אין לשער ואין לתאר גודל הזכיה שמרוויח המעודד לעצמו בזה ובבא לדורי דורות.

וכמו שמובא בזוהר הקדוש, שכשם שיש תביעה בשמים על כל מילה שלא היתה ראויה להיאמר, כך ידרשו בשמים על כל מילה שהיתה ראויה להיאמר, ונמנעו מלהוציאה מן הפה. ומכיון שגילו לנו חז"ל הקדושים, שמידה טובה מרובה, אם כן אין לשער גודל השכר שיזכו להרויח, על ידי כל מילה של עידוד, שיעודדו את הזולת בקיום רצון הש"י בשמחה, על ידי הקריאה בספר זה. [נראה עוד דברים נפלאים בענין זה בסוף ספרנו, במאמר "וכאשר תקום מן הספר", בחלק הראשון אות ב'].

A

העצה לזכות לניסים ונפלאות למעלה מדרך הטבע

ונסיים בדברי מרן הגאון הגדול רבי שלמה זלמן אויערבאך זצוק"ל, שנאמרו על ידי בנו הגאון רבי עזריאל שליט"א, [נדפס בספר הזכרון "כנסת עזרא", חלק ב' עמוד תרע"ז], "כתוב שתרי"ג מצוות הם כנגד רמ"ח אברים ושס"ה גידים, וכל מצוה מתקנת את האבר שלה, ומזה נשפע קיום כל האדם, [שהוא עולם קטן כידוע]. ועל דרך זה גם כל קיום העולם יונק מהמצות. והניסים באים על ידי זה שמוסיפים יותר מהחיוב, ומרבים

מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצוק"ל
"הנסים באים על ידי זה שמוסיפים יותר מהחיוב, ומרבים בהידור
מצוה שהוא יותר מהמצוה, בזכות זה מן השמים עושים נסים!"

בהידור מצוה שהוא יותר מהמצוה, בזכות זה גם בשמים עושים ניסים, שהם יותר מסתם קיום העולם".

יעזרנו השם יתברך בזכות כל השתדלות להתחזק בקיום מצוה זו כרצון הש"י בשלימות, שיתגלו ויושפעו עלינו חסדי הש"י, בימים גדולים אלה, אשר הכלל והפרט מצפים לרחמי שמים מרובים, וכפי שאנו רואים בדברים ברורים אלו, שבזכות ההוספה בקיום המצות יותר מהחיוב, זוכים להתגלות נסים ונפלאות, [ממילא אפילו לפי אלה שסוברים, שמדובר רק בהידור בקיום מצות כיסוי הראש, אם כן בזכות זה זוכים להנהגה של ניסים, ומי אינו זקוק בימינו, שמן השמים יגנו עליו באופן של ניסים].

וכך הבאנו בספרנו, מדברי כ"ק מרן הגה"צ רבי בנימין ראבינוביץ זצוק"ל, שאמר, שכל הוספה בכיסוי הראש בצניעות, כאשר קשה לאדם לשנות את הרגלו ודרכו, והוא נצרך לחיזוק מיוחד כדי להתגבר על הבושה וההרגל, משפיעה ישועות והצלחות מרובות למעלה מדרך הטבע. וכגון, כל מי שמסירה את ה"פריזעט", או ה"שפיצל", ומתחילה ללכת רק עם מטפחת. כפי שאחזו שזהו חיוב גמור על פי הלכה, לכסות את הראש עם מטפחת כראוי, והיה מעודד ומחזק את נשות ישראל, להתגבר על כל המלעיגים מבחוץ ומבפנים, באומרו שעל ידי זה יכול כל אחד לזכות לישועות מרובות למעלה מדרך הטבע. [ויסוד הדברים מבואר בראשית חכמה שער האהבה, פרק ח' אות ו'].

כן יזכנו הש"י, לעשות רצונו כראוי, מתוך שמחה וטוב לבב, לכבד את מצוותיו, ולשמור עליהם מכל משמר, ובזכות זה נזכה כולנו לשמירה עליונה ברוחניות ובגשמיות, לאורך ימים ושנים טובות אכ"ר.

בתפלה ובציפיה לזכות ליטול חלק בהתעוררות הנפלאה של נשות ישראל, המתחזקות לעשות רצון אביהם שבשמים, מתוך שמחה של מצוה.

מערכת

"הכתר והכבוד לחי עולמים"

ת. ד. 5252

ירושלים